

XARXA de Debat EDUCATIU amb i per a les FAMÍLIES

Parets del Vallès

Xerrada	"Educar adolescents... sense perdre la calma" a càrrec de Jaume Funes. 18 de maig de 2017. Institut La Sínia.
---------	--

A continuació recollim un breu resum de la xerrada **"Educar adolescents.... sense perdre la calma"**, a càrrec de Jaume Funes, en el marc de la X Setmana de la Família.

Jaume Funes és psicòleg, educador, periodista i expert en adolescents. Ens ajuda a reflexionar sobre com seguir acompanyant els i les adolescents en les seves necessitats durant aquesta etapa de canvi en la societat actual.

- ❑ **Els adolescents d'avui viuen entre l'atractiu pel risc i la passió per la comunicació virtual, preocupats per entendre qui són i com volen ser, immersos en un món d'influències múltiples.** L'adolescència provoca molts canvis. La identitat està molt centrada en la imatge física i l'acceptació que en fan els altres ara es fa a través de les xarxes socials.
- ❑ **Saber que ens preocupem per ells, els intentem entendre i els estimem, els ajuda.** El tema és que les claus que teníem fins ara ja no funcionen. Escola, família i mitjans hem de aconseguir un consens sobre què necessiten i com ajudar-los a fer-ho de forma apropiada.
- ❑ **Hi ha moltes maneres de ser adolescent però alguns trets comuns:**
  - **Volen diversió.** Ser feliços, sortir, viure la nit.. solen ser les coses més importants. La cultura de l'esforç no s'ha de traduir en càrrega escolar i de deures o memoritzar; és important que s'impliquin en aprendre i s'apassionin per descobrir.
  - **Volen descobrir.** L'adolescent és un explorador reprimat, envoltat d'adults que li diuen que sigui prudent i li posa límits. Això comportarà confrontacions de forma natural. S'ha d'aprofitar aquest esperit descobridor per aprendre, amb metodologies que connectin amb aquest desig.

- **Tenen “una cara i una creu”.** Sovint la “creu” toca a casa, però a fora es comporten bé. Hem de tenir clar que quan més ens estimen, més es confronten i proven els nostres límits.
- ❑ **Els i les adolescents segueixen necessitant les persones adultes, però la manera com els acompanyem ha de ser diferent.** Hem d'aprendre a mirar-los, comprendre què els mou, què els preocupa, observar-los i aprofitar qualsevol ocasió per entendre què dóna sentit a les seves vides.
- ❑ **És important que no desconnectin de la necessitat de saber, fomentar el pensament crític i la construcció d'un pensament propi.** Saben que tenen tota la informació disponible. Han de saber-la buscar i fer la pròpia síntesi. La clau és que sàpiguen no poden refiar-se de res i aprendre a contrastar fonts. Aprendre a construir el seu propi pensament i la reflexió crítica per evitar ser víctima del seguidisme social.
- ❑ **Els adolescents necessiten adults positius, que es preocupin per ells i se'ls mirin d'una altra manera, sense justificar-los però sí ajudant-los a descobrir criteris ètics per a construir la seva pròpia vida.** Hem de tenir curiositat pel món virtual en què es mouen, en el qual no hi ha ni espai ni temps. Aquest nou espai de relació personal, social i laboral té virtuts i paranys, que hem de descobrir amb ells i ajudar-los a prendre decisions per a fer-ne un bon ús.

Criteris optimistes per treballar i viure al costat dels adolescents (extret de “Guía rápida para funcionar como padres y madres de adolescentes, pg. 23):

- Ajustar l'enfocament de la mirada.
- Aprendre a veure, a observar, a conèixer els significats i els sentits de els seves vides, a saber preguntar sobre el que viuen. Hem d'aprendre a mirar-los! A vegades no volem veure la i no és fàcil parlar amb ells.. cal aprofitar els moments més quotidians, fins i tot les coses més impertinents que ens diguin per intentar entendre'ls
- Recordar que tenir conflictes no es tenir problemes. Cal seleccionar amb què barallar-se per evitar que la relació es basi en el conflicte. Hem d'aprendre estratègies de respondre (respirar profundament i beure aigua..). Cal posar límits però no fer més normes de les imprescindibles, comprenent que estan en un caos emocional i en moments s'ho passen fatal.
- Suprimir la distància, construir la proximitat. Acceptar convertir-se en adults propers.
- Voler acompanyar
- Controlar l'angoixa que ens produeixen els seus riscos, garantint que no és destrueixen. No podem construir una vida sense risc i menys en aquesta societat. El primer és protegir-se (si no li parlem de les drogues perquè no consumeixi els condemnem a que ho descobreixin sols). Els hem d'oferir criteris i eines perquè aprenguin, oferir-los les nostres experiències...
- En resum i sobretot: **conservar la paciència i alimentar l'esperança.**